

Öyküleri Yarının Habercisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ocak 2020

Ölüme öykünen bir kaleydi cefanın sızısı belki ölümcül bir düşün penceresine konan efkârdı ceketin düğmelerini ilikleyen mermerde dona kalmış gözyaşı.

Teslim olan hücrelerinde aşkın nidalar uçuşuyordu ve mevsimin ferri henüz sönmemişti: sanrı coğrafyasında kaykılan mevsime dirlik diledi melekler ve coşkunun sırtını sıvazlayıp ötelenen mezarlara gül bıraktı yorgun gölgeler.

Mehtabın uğultusunda aşkı azat eden renkler.

Külüstür siyahinin de yandaşı asil bir iskelet: mermer mezar başlığına yazacağı şiirlerin tahayyülü ile ölüm provası yapan sefil şair belki de şahit tutulması kalemin nazarında bir iç çekiş elbet boykot ettiği adaletsizliğe kılıf uyduran nice yalancı şahit.

Şehrin göbeğinde mevsimdi çatık kaşlarına sunulan hasretle imlenen de bir resim ve pekişen acılar hele ki o latif rüzgârla kazan kaldıran deyişlere gölge eden ölü martı.

Hurafeler tutuştu ve lades dedi bulutlar.

Sandık açıldı ve çeyizler yağmalandı ne de olsa çocuk gelinden arda kalan üç beş kırık oyuncaktı elbet hezimet yüklü bir martavalda çibanbaşı iken nice kehaneti gerçeklerin gerekçeleriyle de dona kaldığı.

Asılı kalmaksa zimba gibiydi vurulan mühür.

Aştı madem solan nazarında beyitlerin.

Gölgeli yolda sinenlere nazire etti ağaçlar ve yuhalandı solan yapraklar.

Silsilesi ölü kuşların, muradı dillenen bin bir yeis ile çatladı ortasından nazar boncuğu ve lanet ötelendi Hakkın nazarında kutsal olan duygular ve rüyalar istiflendi cennet bahçesinde ve sevdalı şiirler serenat bildi kuşların çılgınlığını.

Göğün katlarında rahmet saklıydı.

Ve herkes de kendince haklıydı.

Su toplayan ayakları ırgat düşlerin ve nasırlı ellerinde emeğin.

Aşkın kepaze edildiği kayıp bir ritimdi vahşetin ç/ağrısı ve göğün yarıklarında çiçekler açtı.

Öykülerdi yarının habercisi.

Özümsenen gerçeklerdi belki de hayallerin maruzatı.

Kuşlar uçmadı ilk kez ve insanlar ilk kez zanlara sarılmadı ve göğün katlarında damlayan hadisler ve tüm ironi nihayetinde cennet belledi yeryüzünü ve bıçkın nidalar değil sükûndü hâkim olan kâinata.

Ölümcül düşler sustu.

Ölüm kusan silahlar da kustu.

Dalgalar aşındırmadı ruhlar ve ölü çocuklar toplanmadı kıyılarından içimizde taşan okyanuslarda kimseler boğulmadı ve göçmen kuşlar ilk kez göç etmedi ne de olsa göç etmeye gerek yoktu: her yer aynıydı ve herkes mutlu ve huzurlu.

Göçmenleri taşıyan tekneler asılı idi yüreğin iplerine ve her birini sahiplenmişti yer gök.

Dehlizler geçit verdi.

Kapılar açıldı ardı ardına.

Sinen öfkeydi.

Sindirilen değildi artık mazlumun da iniltisi sonlandı.

Zalim yoktu; zulüm yoktu.

Göğün kapakları da açıldı bir bir ve Yaratanın katlarından boca edildi varlıklar ve kimse kimseyle kapışmadı ne de olsa g/örüntü mahsulü değildi artık evren sadece sevginin ve inancın gücü ile mutlak bedeller de ödenmemeye ant içildi insan tarafından ve lakayt ruhların değil sabırlı ruhların dinginliğine vakıftı yer gök.

Uyuyan yılan uyandırıldı ve kesildi hesabı.

İblisin şerrine lanet masumiyet tepeye yerleşti ve çocuklar sonsuza kadar oynadı cennet bahçesinde

kaçan toplarına sahip çıktı melekler ve melekeler sonlanmadı bilakis güzel duygular ve martılar beraber uçtu konacak bir dalın değil cennetin dokusuna serildi.

Rotası kayıp değildi gemilerin.

Balıkçılar nasıplendi balık akımından ve kılıçığı olmayan ziyafetler sunuldu sofralarda tüm insanlığın bir araya geldiği ve kimselere nifak sokulmadan ve asla da hortumlanmadan duygular ve güçler kenetlendi eller.

Rüyanın tasviri idi şiirin de teması.

Aşkın küresi idi yüreklerden taşan.

Kalıtımsal acılar dahi yok sayıldı.

Bitmeyen rüyalara eşlik etti melekler ta ki...

Yorgun bir martavaldan arda kalan hikâyeler ve anlatıcısı iken Pinokyo en azından pembe düşler mezarlığında gözü açık gördü rüyaları ve eşleşen ruhlar eledi kötülüğü ve ilk defa yalanlar güzeldi ve insanı başka dünyalara sürükleyen...

Su küresinde oynaşan dalgalar ve yetim tekneler ve sonsuza kadar yüzecek balıklarla sözlendi kuşlar ve lanet sonlandı ve iblis çukurun dibine uğurlandı ta ki gonk çalana dek.

Yalandan kimse ölmemişti madem.

Mateme ne hacet keşke tüm yalanlar gerçek olsa.